

Onehdá jsem si s pÁ™áteli zašel veÁ•er na chvilku na sklenku vína. Doma jsem dal ÁĚeÁˆka spát, ohÁ™ál Nataše veÁ•eÁ™i (leÁ•o z konzervy a na uhel spáleného buÁ™ta z trouby - má specialita) a odešel s tím, Á¾e jenom na chvilku na malý pokec. Kolem pÁ™tvé ráno má bezvládného a totálnĚ na plech dotáhli kamarádi do domu, opÁ™eli o vchodové dveÁ™e, zazvonili a odešli.

Jeliko¾ nám nefunguje zvonek, setrval jsem opÁ™en o dveÁ™e v polokomatu ještĚ další hodinu, neÁ¾ Natašu vzbudilo mé namátkové dávení. Šla se tedy podívat na chodbu, co se tam dáje. Jakmile otevÁ™ela dveÁ™e, s úsmĚvem jsem se skácel na zem pÁ™ímo pÁ™ed ní. Nataša nejprve v úleku a v nastalém šoku do mého leÁ¾ícího tála kopla, ale jakmile zjistila, o co se jedná, udeÁ™ila má ramínkem do zátylku a nazvala má koÁ™alou.

Pád na plovoucí podlahu má celkem probral a v dobrém rozmaru a lehce rozjaÁ™en jsem si chtĚl s Natašou povídat. Ta vykazovala známky podráÁ™ní a rostoucího stupně nasrání, tedy zde pÁ™átelský pokec nepÁ™ipadal v úvahu. Poslala má do koupelny se osprchovat a šla spát. Kdy¾ jsem ve sprše nákolikrát upadnul, šel jsem se umýt raději do umyvadla. Ve sprše by mi beztak pšenka nepokvetla, jeliko¾ se mi nepodaÁ™ilo sundat si kalhoty.

Poté, co jsem vytopil koupelnu a ohnul baterii u umyvadla, jsem se v mokřích kalhotách vydal na pÁ™edem ztracenou výpravu do postele, kde jsem hodlal loudit sex. PÁ™ipadal jsem si maximálnĚ sexy a byl jsem pÁ™esváďen, Á¾e sex nemá nebyť. Dopotácel jsem se k posteli, kde jsem začal lomcovat s Natašou a pÁ™íto jí svádĚt svým svĚím dechem, leptá plasty. Nataša má touĚbnĚ kopla patou do bÁ™icha a ná¾nĚ začalšeptala do ouška, aĚ vybral jsem jako pÁ™edehru. Po pÁ™edehrá™e následovalo velké finále, kde jsem dostal facku a z postele jsem byl vyhozen.

S Natašou oÁ•ividnĚ nic nebude. Ani povídat si nechce a mnĚ se nechtĚlo spát. Náhle jsem si uvĚdomil, Á¾e má doma ještĚ jednoho Á•lovĚka. ParÁ¾áka, který to se mnou klidnĚ potáhne a¾ do svítání. Naklonil jsem se nad postýlku a ÁĚeÁˆka vzbudil. Bylo na něm vidĚt, Á¾e neví, která bije. Ospalého a zmateného jsem ho opÁ™el o stĚnu postýlky ním probírat dáleÁ¾itĚ vĚci. ÁĚenĚk má chvíli ospale pozoroval a dálal bubliny z nosu. Po pár minutách pÁ™iš a uvĚdomil si, Á¾e je na něm pácháno bezpráví. Á½e on chce spát a ne Á•umĚt na smradlavého voÁ¾ralu. Navíc má hlad a tíĚivost nastalé situace ho dohnala k pÁ™edÁ•asnĚmu rannímu posrání, které si vĚdy tak rád šetÁ™í na dobu tásní pÁ™ebalení. PrávĚ kvĚli tomu všemu začal urputnĚ Á™vát. Usoudil jsem, Á¾e tím má j pokec skonĚil, dopotácel jsem zpĚt k posteli, vzbudil Natašu, Á¾e jí Á™ve dĚ, a šel jsem spát.

JeštĚ, Á¾e je nedĚle a Nataša je ráno doma, jinak nevím, co by se dálo. Šel jsem spát kolem pátý a v osm uÁ¾ jsem byl vzbuzen. DĚ Á™ve hlady, Nataša kmitá v kuchyni a já leÁ¾ím pohozený v posteli s ukrutnou bolestí hlavy. Je to svĚtĚní den. Jako vyprošĚovĚka jsem vypil pÁ™l litru teplého Sunaru a svĚt je hned o náco lepší. Sice ne o moc, ale o trochu je. Ve skutečnosti je svĚt o náco horší. Abych byl upÁ™imný, tak po tom debilním sunaru je mi stokrát hĚ Á™ neÁ¾ pÁ™ed tím a má j skon je nasnadĚ.

Nataša nakrmila ÁĚeÁˆka a ten, aby vyjádÁ™il svou spokojenost, začal pištĚ. Myslel jsem, Á¾e se mi rozhlava. Jako takovou malou náplast na mé trápení jsem oÁ•ekával, Á¾e mi Nataša udĚlá snídani, ale naše menší noÁ•ní nedorozumĚní málo za následek, Á¾e se mnou nemluví. Místo toho začal luxovat. To byla paráda. NedĚlní ráno je Á•as her, radovánek a taškaÁ™ic. Nataša vyndala ÁĚeÁˆka z postýlky a poloÁ¾ila na pĚnové puzzle. Má taktĚ vyndala z postýlky a poloÁ¾ila na pĚnové puzzle hned vedle ÁĚeÁˆka. S ÁĚeÁˆkem jsme rázem vytvořili tandem osob se snĚnou schopností pohybu. Má j úkol byl kluka hlídat a sem tam se ho snaĚit rozvíjet dĚ myslnými hrami Á™ikankami. Místo toho jsem leÁ¾el na zádech a ÁĚenĚk mi šoural urvanou anténou od rádia v uchu. ÁĚenĚk rozvíjel maximálnĚ a s tímto pÁ™ístupem to dotáhne velmi daleko. Kdy¾ mi ulomenou anténu od rádia v uchu zlomil, začal má mlátit pantoflem. NemĚl jsem sílu se bránit, tak jsem akorát chroptĚl a doufal, Á¾e Nataša zjedná nápravu. Nataša nápravu nezjednála, ale zase si to, jak já v mrákotách leÁ¾ím v trenkách na podlaze a ÁĚenĚk má mlátí pantoflem, toÁila na mobil, jeliko¾ jí to pravdĚpodobnĚ pÁ™išlo zajímavĚ a hodně zväĚnĚní do rodinného archivu.

x x x NedĚlní ráno, které je Á•asem her, radovánek a taškaÁ™ic se díky bohu blĚilo ke konci. Zatímco s modÁ™ spokojenĚ na zemi krvácím z ucha, ze kterého mi Á•ouhá kus antény, ÁĚenĚk je usazen do Á¾idliĚky a nakrmen. BlĚí se poledne a to je Á•as na svĚtĚní obĚd u našich.

Nataša oblékla ÁĚeÁˆka, oblékla má, od srdce si zanávala a poÁ•astovala má pÁ™ízvisky typu ochlasta, oÁ¾ra hulvát nebo nezodpovědnĚj násoska a mohlo se v dobré náladĚ odjet na nedĚlní svĚtĚní obĚd. Jeliko¾ jsem nebyl ve stavu, kdy bych mohl pouĚívat drobné elektronické zaÁ™ížení jako jsou napÁ™íklad hodinky, kalkulaĚku nebo detektor kovů nato¾ pak Á™ídit auto, musela Nataša po tá™ech letech usednout za volant. To jí na dobré náladĚ nepÁ™ídalo. parkovištĚ vyjĚďla asi pÁ™l hodiny, pÁ™iÁ•emÁ¾ dokázala ulomit zadní stĚraĚ, deset minut se toĚit do koleĚka na trojku a po pÁ™l hodinĚ motání se napÁ™iĚ parkovištĚm hladce a s pÁ™ehledem zaparkovat pÁ™esnĚ na místě kterého vyjela. Druhý pokus trval jĚ jen dvacet minut, a jakmile urazila boĚní zrcátko o pošĚáka, mohlo se vyjet.

Nataša je zodpovědnĚ Á™idiĚ, takÁ¾e jela rychlostí chĚze. I pÁ™es to v hustĚm nedĚlním provozu srazilila cyklisty

však bral s humorem a s rozraženou hlavou odjel do nemocnice pátivolaným taxíkem. Na dĕkaz toho, Āže to bere sportovně, nám ješit z taxíku zamával a potom omdlel. Mohlo se tedy jet dál. Nataš kupodivu na mé neustálé rady, jak má Āřít, jaký rychlostní stupeň zařít, jak moc tořit volantem a v jakém jízdním pruhu má jet, reagovala podrážděně a řastovala mě nadávkami. Nechci být poslem špatných zpráv, ale vypadá to, Āže dne veřer sex opřt nebude. Po zbytek cesty jsem tedy raději tišeděl a s napřtím ořekával, co se bude dít. Āřeně dštské sedašce taktěř ani nedutal a křmeřovitě švřral Pana Pandu. Nakonec všedobř dopadlo dojeli.

U našich si otec okamřitě převzal Āřka a přemřstil ho do obřvřku, kde na Āřka řekala hodinová přednáška o hokeji prolořená prezentací jeho nové hokejové vřstroje. Po přednášce předvedl otec Āřkovi elektronickou tuřku (ano, kvřli nřmu si přřdil elektronickou tuřku) na obrazovce modelové přřpady he kdy rozebere chyby hrěř. Āřeně k jevil o celou tuhle komedii nefalšovaný zájem a břhem přednášky, ko otec hřmřl na stupřku a mřval nad hlavou hokejovřm pukem, převřhnul kvřtině a bařtil hřnu.

Jakmile se máma dohmřtla, Āže mi není dobř, okamřitě mi udřlala silný kuřecř vřvar. Nřsledně mř ulořila co přřinesla přřek, uvařila řajřk a na řelřko dala obkládek. U mámy je svřt opřt v přřřdku. DOMINIK LANDSMAN<http://fotruv-denik.blog.cz> (pokrařování co nejdřřve)